

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 572-ҳадис

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالْمُنْفِقِ، كَمَثَلِ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُنَاحَتَانِ مِنْ حَدِيدٍ، مِنْ ثُدِيَّهُمَا إِلَى تَرَاقِيهِمَا، فَأَمَّا الْمُنْفِقُ: فَلَا يُنْفِقُ إِلَّا سَبَغَتْ - أَوْ وَفَرَتْ - عَلَى جَلْدِهِ حَتَّى تُخْفَى بَنَاهُ، وَتَعْفُوَ أَثْرُهُ، وَأَمَّا الْبَخِيلُ، فَلَا يُرِيدُ أَنْ يُنْفِقَ شَيْئًا إِلَّا لَزِقَتْ كُلُّ حَلْقَةٍ مَكَانَهَا، فَهُوَ يُوَسِّعُهَا فَلَا تَسْسَعُ». مُتَّقَّعٌ عَلَيْهِ [خ 1443، م 1021].

و «الجنة» الدبر، ومعناه: أن المُنْفِق كُلماً أَنْفَق سَبَغَتْ، و طَالَتْ حتى تجُرَّ وراءه، و تُخْفَى رجليه وأَنْتَرَ مشيه وخطواته.

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

Бу киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни:

«Бахил билан инфоқ қилувчи худди эгнида кўкрагидан то бўғзигача темир совут бор икки кишига ўшайди. Нафақа қилувчи нафақа қилас экан, (совут) унинг танаси узра чўзилиб [ёки узайиб] бораверади, ҳатто унинг бармоқларини ҳам ёпади ва (қадамининг) изини ўчиради. Бахил эса ҳеч нарса нафақа қилишни истамагани сари ҳар бир ҳалқа ўз ўрнига ёпишиб олади, уни (совутни) кенгайтиришга ҳаракат қиласди, лекин у кенгаймайди», деяётганларини эшитди.

Манба: hadis.islom.uz

